İLHAM VEREN BULUŞMALAR

TÜRKİYE'DEKİ DİN DİLİ GENÇLERDE NASIL KARŞILIK BULUYOR?

ULUSLARARASI GENÇ DERNEĞİ

www.gencdernegi.org

KATILIMCILAR

1. **Süleyman Ragıp Yazıcılar -** Uluslararası Genç Derneği Başkanı
2. **Alaaddin Serhan Yaman -** Genç Gönüllüler Koordinatörü
3. **Ahmet Bahçe -** Marmara Üniversitesi / Metalurji ve Malzeme Mühendisliği
4. **Ahmet Sücüllülü -** İstanbul Üniversitesi / Elektrik Elektronik Mühendisliği
5. **Ahmet Ünal -** İstanbul Üniversitesi / İlahiyat
6. **Çağrı Akalın -** Şehir Üniversitesi / Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler
7. **Emin Kılıçtaş -** İstanbul Üniversitesi / Gazetecilik
8. **Esat Mücahit Eskimez -** İstanbul Üniversitesi / Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler
9. **Gökhan Özavar -** İstanbul Üniversitesi / Gazetecilik
10. **Halil İbrahim Gürgenç -** Marmara Üniversitesi / İlahiyat
11. **Mahmud Diallo -** Sabahattin Zaim Üniversitesi / İslami İlimler
12. **Muharrem Mavi -** Marmara Üniversitesi / İlköğretim Matematik Öğretmenliği
13. **Mustafa Bozoklu -** Şehir Üniversitesi / Hukuk
14. **Okan Tomurcuk -** İstanbul Üniversitesi / Sosyoloji
15. **Ömer Faruk Özbil -** İstanbul Üniversitesi / Gazetecilik
16. **Ömer Faruk Özçal -** Sabahattin Zaim Üniversitesi / İşletme
17. **Ömer Faruk Yaman -** İstanbul Üniversitesi / Hukuk
18. **Ömer Taha Bayrak -** 29 Mayıs Üniversitesi / Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler
19. **Uğur Tutkun -** Aydın Üniversitesi / Çocuk Gelişimi
20. **Yunus Emre Buzkan -** İstanbul Üniversitesi / İnşaat Mühendisliği

İLHAM VEREN BULUŞMALAR – 1

21 KASIM 2018 ÇARŞAMBA / İSTANBUL

KONU:
TÜRKİYE'DEKİ DİN DİLİ GENÇLERDE NASIL KARŞILIK BULUYOR?

GENÇ'in 13 senelik yolculuğunda binlerce genç arkadaşımızla ilişki ve iletişim içinde olduk, hayırlarda yarışma adına esaslı dayanışmalarda bulunduk, yurt dışı seferleri, projeler, konferanslar, eğitmler, kamplar, şölenler, paneller vs. gibi çeşitli vesilelerle bir araya geldik.

Yeni bir açılım olarak, "İlham Veren Buluşmalar" başlığıyla Genç Gönüllüler ile bir araya gelmeyi, gençlikle ilgili önemli ve gerekli gördüğümüz hususlarda beyin fırtınaları yapmayı diliyoruz. Farklı üniversitelerde okuyan, lisans, yüksek lisans ve doktora düzeyindeki Genç Gönüllüler'le, her buluşmada gençlikle ilgili meseleleri esaslı bir şekilde masaya yatırma niyetimiz var. Zenginlik ve renkliliğimizi korumak adına, her buluşmada katılımcılar farklılaşacak ve farklı bir gündem ele alınacak.

21 Kasım'da İlham Veren Buluşmalar'ın ilki gerçekleşti, gündemimiz "Türkiye'deki Din Dili Gençlerde Nasıl Karşılık Buluyor?" sorusu üzerine şekillendi. Katılımcı arkadaşlarımızın her biri fikirlerini beyan etti, karşılıklı fikir alışverişlerinde bulunuldu.

Buluşmada derlenen notlardan bir kısmını hayırlara vesile olması niyazıyla kamuoyuyla paylaşmak isteriz.

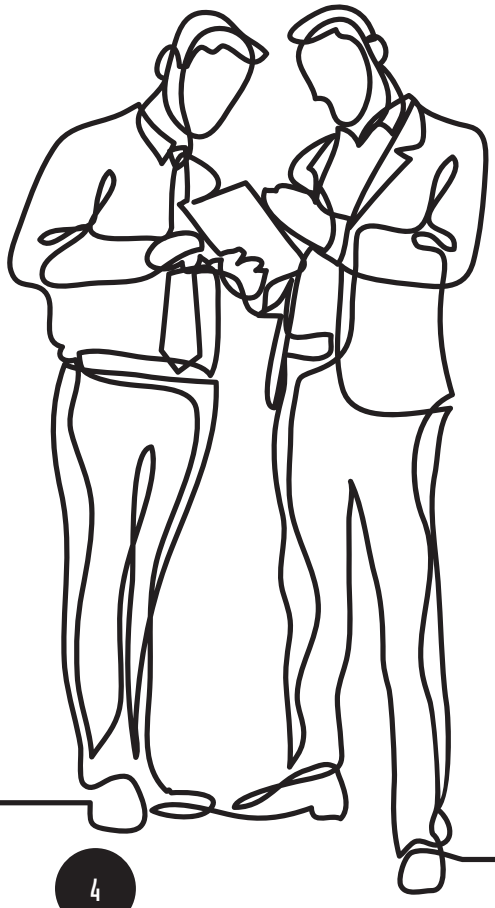
DİNDEN BAHSEDEN HERKESE SOSYOLOJİ VE PSİKOLOJİ EĞİTİMİ ŞART

Türkiye'deki din diline ve bu dilin temsilcisi olarak görünen ve bu dili sıklıkla kullanan kişilere ilişkin zihnimizde 5 temel sorumuz var, nitekim bu sorular bizleri aradığımız cevaba götürecektir.

1. Türkiye'de din adına konuşan insanlar Türkiye'nin sosyolojisine ve insanların psikolojilerine ne kadar hakim? Sözlerini hangi zemine oturtuyorlar ki sözleri gençlerde genel bir karşılık bulmuyor?

2. Kürsülerden ateşli ve hararetli şeklinde naralar atanlar neden Türkiye'nin siyasi ve toplumsal gerçekliklerinden uzak duruyorlar? Ülkenin gündeminden ne derece haberdarlar?

3. Ülkemizde uzun yıllardır iktidarda bulunan partinin dini kimliği ile ön plana çıkmasına ve bu yönde çalışmalar yapılmasına rağmen deizm ve ateizm meselesi neden ve nasıl ana gündem maddemiz haline geldi?

4. Bir zamanlar televizyonun haram olduğunu savunan kimselerin son 10 senedir kanal açma çabalarını nasıl anlamak gerekiyor? Diğer yandan, 28 Şubat'ta kızların başörtüsü ile üniversiteye girebilmesi için mücadele edenlerden bazılarının şimdi kızların üniversitede öğrenim görmelerinin doğru olmadığını savunmalarını nasıl karşılamalıyız?

5. Yaptıkları hamasi söylemler ile takipçileri arasında neredeyse insan üstü varlıklar gibi görünen popüler hocaların hayatlarında neden birçok sorun var? İnsanlarla basit çeşitli hususlarda neden problemliler? Toplum önünde farklı gerçekte farklı görünen insanların bu tutarsızlığını nasıl açıklamalıyız?

POPÜLER DİN DİLİ İNSANLARI DİNDEN SOĞUTUYOR!

Güncel siyasi meseleler din kılıfına sokularak gençlerin gündemine sokuluyor. Ayrıca bu yapılırken kullanılan sözcüklerdeki dini motif yoğunluğu insanlara siyaseten alınan kararlara uymanın dini vecibe hissini vermesine yol açıyor. Bu karar ve politikalara karşı çıkanların günahkar hatta şeytan olarak görülmesi gençler arasında uçurumlar oluştururken, siyasi konjonktüre uygun dini söylemler ve fikirler icat edilmesinin de önü açılıyor.

Özellikle çeşitli cemaat-tarikat mensupları tarafından kullanılan dil, dini tekelleştirme çabalarına hizmet ediyor. Herkes kendi yolunu hak yol olarak görüyor. Takınılan bu tavır da dillerinde "ümmet birliği" olan cemaatlerin ayrışmasına ve kamplaşmasına sebebiyet veriyor.

Hasılı, batı 19. yüzyılda kendi geleneği ile yüzleşti ve geleneğin yerine moderniteyi oturttu. Bunu yaparken birçok geleneksel birikimini bir tarafa bıraktı. Özellikle dini bir tarafa itti. Ve Hristiyanlık bir çözülme yaşadı. Nietzsche "Tanrı öldü, biz onu kendi ellerimizle öldürdük, kendi hırslarımız yüzünden öldürdük" demiştir. Türkiye'de de popüler din dilinin kurbanı olarak Tanrı yavaş yavaş hayatımızdan uzaklaşıyor ve bunu O'nun sözcülüğünü yaptığını düşünen hocalar, dindarlar, yöneticiler vs. yapıyor. Türkiye'de de bu çözülmenin izleri gözüküyor. Bu sebeple Batı'da gerçekleşen din ve toplum tarihini iyi okumak bizim için faydalı olabilir.

UÇLARDA YAŞIYORUZ, İLETİŞİM KOPUYOR

Cumhuriyetin ilk dönemlerinde horlanan ve ezilen Müslümanların birçoğu o dönemler kararlı ve vakur duruşlarını yitirmişlerdi. Günümüzde gençler daha sert ve duruşu olan insanlara teveccüh gösteriyor. Bugünkü din dilinin bu denli delişmen ve diri olmasını bu açıdan normal olarak karşılamak gerekir.

Bilginin hakim olduğu bir çağda ve toplumda doğduk, büyüdük ve yaşıyoruz. Hayatımızı ve dünyayı bilgi üzerinden rasyonalist bir bakış açısı ile değerlendiriyoruz. Bizden evvel yaşanan olayların doğaüstü motiflerle bezenerek bizlere sunulması tam manasıyla biz gençlerde karşılık bulmuyor. Hayali, gerçeküstü gibi sunulan menkıbeler ile bağ kuramıyor, bunları anlamakta zorluk çekiyoruz. Biz uzaya çıkmak istiyoruz ama sürekli geri dönmek zorunda bırakılmak bizi boğuyor.

Toplum olarak mesafeleri belirleme noktasında başarılı olamıyoruz. Daima ifrat ve tefrit arasında gidip geliyoruz. Bir meseleye ya son derece bağnaz bir şekilde yaklaşıyoruz, onu toptan reddediyoruz ya da hiç filtre koymadan, haklı-haksız düşünmeden savunuyoruz. Bu sebeple ortak noktalar bulmakta zorlanıyor, iletişim kurmayı imkansız hale geliyoruz.

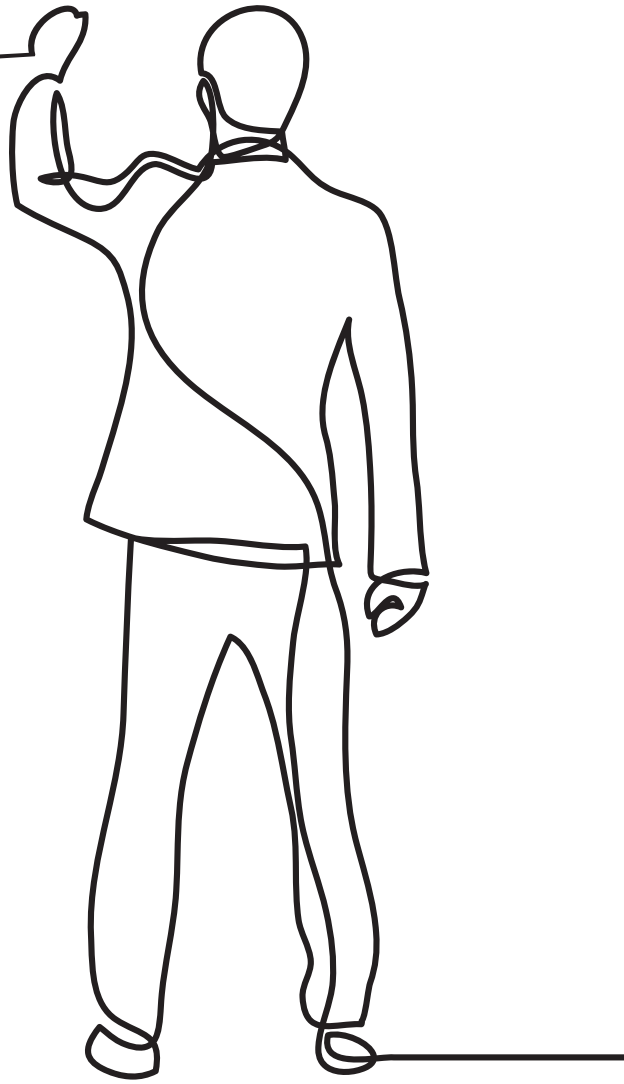
ASIL PROBLEM SUNİ SORU VE SORUNLARDIR

İslamî din algımız ve inanış biçimimiz, peygamberimizi ve getirdiklerini sevmemizi ve peygamberimizin karşısında duranlara karşı durmamızı gerektiriyor. Yani layıkına muhabbet müstehakına nefret ile yaklaşmamız gerek. Bu konuda hiçbir problem yok, olması gereken budur. Fakat şu an, fazladan bir nefret üzerinden dini değerleri benimsiyoruz. Nefretimizin karşısında durana sevgi duyuyoruz. Bu şekilde duyduğumuz sevginin bir sabitesi olmuyor. Bu sebeple öfke ve nefret dili üzerinden bir yere gitmek yerine sevgi dilini öncelenmeli. Sevgimizi nereye sarf edeceğimizi iyi belirlemeliyiz, hedefler net olmalı.

Bunun yanında dinî metinler ile ilişkimiz hipergerçeklik algısı üzerinden yürüyor. Mesela film izlerken o sahnelerin kurgu olduğunu bilmemize rağmen sahneler sanki gerçekmiş gibi izliyoruz. Fakat bunları bizim yapmamızın, bizim yaşamamızın imkansız olduğunu düşünüyoruz. Kur'an-ı Kerim'e, hadislere ve dini metinlere bu şekilde yaklaşıyoruz. Yani bir ayetin veya bir hadisin meteoroloji uzmanlarının verdiği haberden daha gerçek olduğunu unutuyoruz.

Bir de günümüzde konuşmamız, tartışmamız gereken onca sorun varken, bunlarla ilgisi olmayan birçok suni soru ve sorunlar icat ediliyor, önümüze konuluyor. Bu suni soru ve sorunların önümüze boca edilmesi bizleri boğuyor, kafalarımızı karıştırıyor. Halbuki asıl konuşulması gereken şeyler konuşulsa biz gençler adımlarımızı daha rahat atacak, önümüzü daha sağlıklı göreceğiz.

BAZI KELİMELER ÇOK YORGUN

Popüler din dilinin farklı fraksiyonları var. Kimisi çok romantik, çok şiirsel bir dil. Mesela ağlak hatipler var, onlar bu konuda epey iyiler. Süsleyip durdukları kelimeleri piyasaya sürerek oluşturdukları bir dil var. İkincisi tahakküm edici üsluplarla kürsülerden konuşan hocalar. Her ne kadar gelenekçi yanımız dolayısıyla bunları genelde yadırgamasak da sokak bunu kabul etmeyebilir, nitekim de etmiyor. Tepeden bakıp emir kipi ile konuşan dil, gençlere tesir etmiyor. Eyledikleri ile söyledikleri birbirini tutan modellere ihtiyacımız var.

Ayrıca kullandığımız kelimeler üzerinde durmak da istifadeli olacaktır. Bazı kelimelerimiz çok yorgun. Mesela şeyh, tarikat, mürşit, cemaat. Tarihsel süreç içinde çok yorulmuş kelimeler bunlar.

YETKİN OLMAYAN İNSANLAR ETKİN OLMAYA ÇALIŞIYOR!

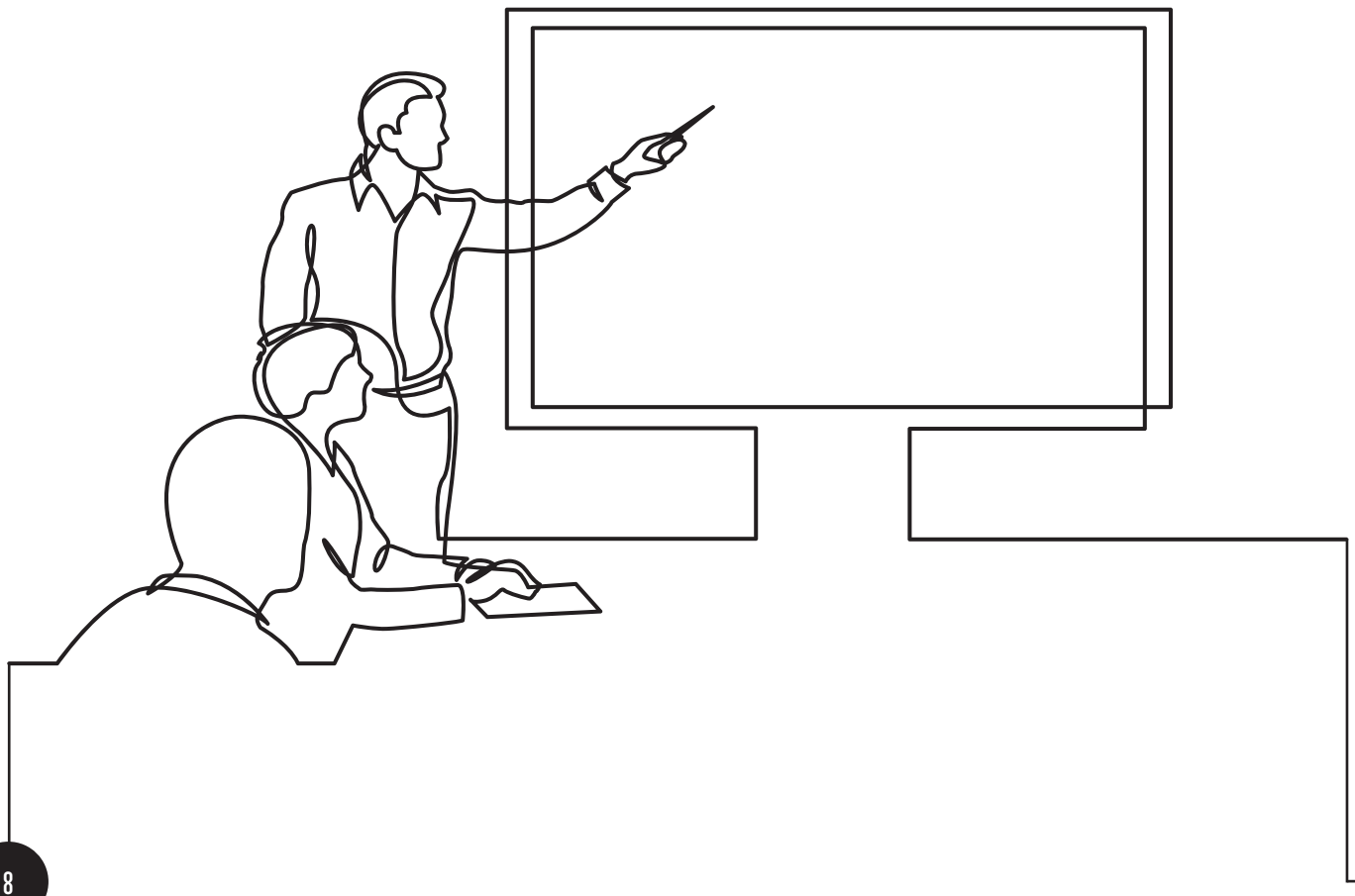
Popüler hocalar yaşadıkları toplumun sosyolojilerinden çok uzaklar. Hocaların Müslüman Türk'e hitap ettiklerinin farkında olmaları gerekir. Yani bir Müslüman Arap'a ya da bir Müslüman Cezayirliye hitap eder gibi davranmamalılar.

Bu konunun bir de yetki ve yetkinlik meselesi var. Temsil makamında olmayan kimselerin mikrofon önüne çıkması çok kafa göz kırılmasına sebep olabiliyor. Elbette insanlara hitap etmek o insana motivasyon ve tecrübe olabilir ama ağır sonuçlar da ortaya çıkarıyor. Her ne kadar nesillerin meseleleri kendi dönemleri içerisinde tartışması gerekse de, tarihte tartışılmış, çözüme kavuşturulmuş meselelerin yetkin olmayan, haddini bilmeyen, duracağını yeri bilmeyen kimseler tarafından tekrar tekrar tartışılmasını yanlıştır. Bunlar söz israfıdır. Yetkin olmayan kimseler etkin olmaya heves etmesi bunun en temel sebebidir.

MÜTEVAZİ HATİP HER ZAMAN SEVİLİR

Birçok camia ve kurum “Gençlerinin ilgisini neler çekiyor?”, “Gençlere nasıl hitap edebiliriz?” sorularını sürekli soruyor ve bunlara cevap arıyor. Numan Ali, Zakir Naik, Hamza Tzortzis gibi batılı konuşmacıların gençlerin dilini nasıl yakaladıklarına bakacak olursak şöyle bir çıkarım yapabiliriz:

Öncelikle bu insanlar kendilerini alim olarak tanıtmıyorlar. Hatta konuşmalarında bu hususu özellikle belirterek “Bu söylediklerimi alim sıfatı ile söylemiyorum. Zira ben bir iletişimciyim, Arapça öğretmeniyim vs.” şeklinde başlangıç yapıyorlar. Gençlerle sadece bildiklerini, öğrendiklerini paylaşan bir hoca profili çizerek mütevazi tavırlarını ön planda tutuyorlar. Böylece hem sahip oldukları bilgi birikimleri hem de bu mütevazi tavırları ile gençler üzerinde büyük tesir oluşturuyorlar. Bunun yanında İngilizce gibi çekici bir dili kullanıyor olmaları da bir başka etken.

PİYASADAKİ 3-5 HOCAYA MAHKUM DEĞİLİZ!

Biz gençler olarak "Bizim memleketimizde biz gençlere hitap edebilecek ilim adamı yok mudur? Varsa nerede? Bu insanları gençler neden tanımıyor?" diyerek çokça yakınıyoruz. Neden piyasadaki 3-5 hoca ile idare etmek zorundayız? Neden kafamıza takılan soruları Google'layıp çıkan ilk videoda öğrendiklerimizi fıkhi bilgimiz olarak izafe edelim? Özel olarak ilgilenmediğimiz ilim alanlarında kısa yoldan bilgiye ulaşma arzusu biz gençleri sığlığa sürüklüyor. İlim bizi avlayamıyor, bu sebeple bizleri avlayan din dili demagojinin ön planda tutulduğu tarz oluyor. Çünkü ilim sabır gerektirir, özverili çalışma gerektirir. Bu sığlık bizleri demagojiye ve onların sahiplerine mecbur bırakıyor. Biz gençler için ilmin daha çekici hale getirilmesi öncelikli gündemimiz haline gelmeli. Böylelikle sadece güncel ve geçici meselelerle zihnimizi ve gündemimizi meşgul etmez, herhangi bir ilmi temele dayanmadan kulak aşinalığını önceleyen çalışmalarla mesafemizi koruyabiliriz.

POPÜLER DİN DİLİ BASİT OLANI ZORLAŞTIRIYOR

Dini kavramlar bir karmaşa içerisinde. Bu sebeple işittiğimiz kelimeleri geçici belleğimize atıyor, doğru yere oturtamıyoruz. Çünkü kavramları kavrayamıyoruz. Bunun önemli bir sebebi aslında kolay olan dilimizi-kavramlarımızı kolay, basit ve rahat algılanabilir şekilde kullanmamamız. Zira hızlı tüketen bir gençliğiz. Büyükler "Ben oraya gitmem onlar buraya gelsin." tavrı takınabilir. Ama büyüklük bazen de kalkıp oraya gitmektir. Hasılı Türkiye'deki din dili basit olanı zorlaştırıyor.

Veda hutbesinde kullanılan kelimeler ve kavramların hâlâ güncelliğini korumasına ve bunların bizi cennete götürebilecek olmasına rağmen bizler din dili üzerinde kavram kargaşaları oluşturarak dinin özünü kaybediyoruz.

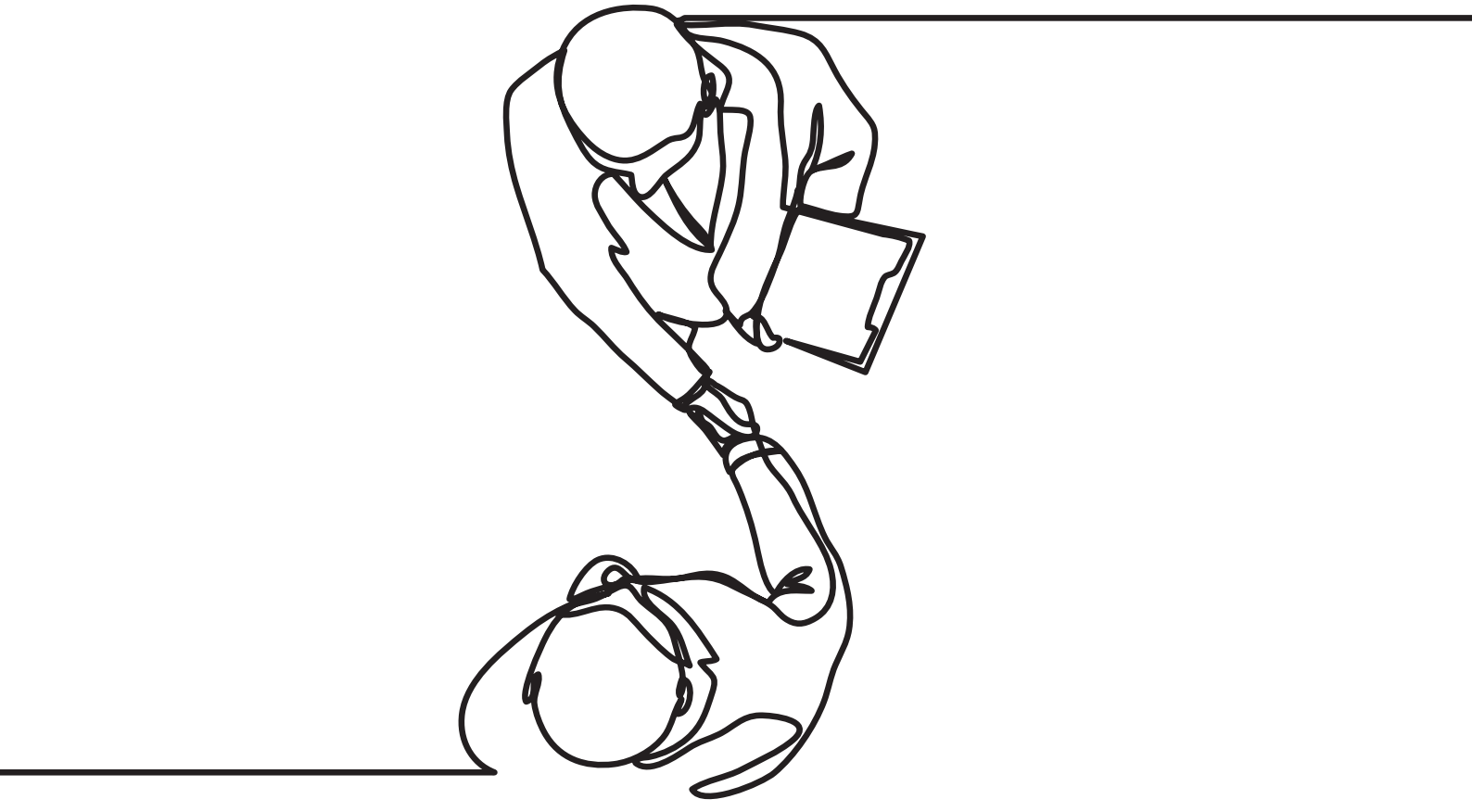
Din dilini kültürel mecralarda sürekli kısıtlayıcı sınırlayıcı olarak kullanıyoruz. Bu sebeple buralara girmek noktasında sürekli çekince ve ikilem halindeyiz. Kullandığımız dilin anlayışlı ve sevgi dolu olması gerekirken korku ve ceza temelli olarak yaygınlık kazanması birçok alanda gençlere zarar veriyor.

DİNDARLAR ASLINDA RAHAT DEĞİL!

Her ne kadar son yıllarda siyasette dini söylemlerin yoğunluğu artsa da kamu kurumlarında ve özel sektörde çalışan insanlar arasında dine mesafeli bir yaklaşım var. Sosyal yaşantılarında kendini mütedeyyin olarak tanımlayan insanlar dahi iş yaşamlarında kamufle olma ihtiyacını hissediyorlar. Hem ibadetlerinde hem de konuşmalarında bir saklanma güdüsü ön plana çıkıyor.

Özellikle bir cemaate yahut tarikata mensup bireyler dini jargonu kullanmaktan özellikle imtina ediyorlar. Zira yarın bir gün söylemlerinin, fikirlerinin kendilerine karşı kullanılıp kullanılmayacağına dair kuşku ve korkuları var.

Sadece iş yaşamındaki gençler değil halen dahi üniversitede öğrenimine devam eden gençlerde de ne yazık ki bu yaklaşım hakim. Muhafazakar kabul edilebilecek ortamlarda dahi, üniversiteli gençler için "cami, cemaat sohbet" gibi kelimeleri kullanmak son derece zor. Ve bunun yerine ikame edilen seküler dil ise aslımızdan çok uzak.

GENÇLER DİNİ MESELELERE NÖTR KALIYOR

Farklı görüşlere sahip kişilerin ortak bir zeminde konuşmaları ne yazık ki günümüzde mümkün olamıyor. Gençlerin model olarak kabul ettikleri yahut edebilecekleri hocaların kamera ve mikrofonlar karşısında düştükleri haller, takındıkları tavırlar ve üslupları birçok farklı kesimden gençleri dinden de uzaklaştırabiliyor.

İslam her soruya cevap verebilecek bir din olsa da bu dini temsil ettiğini iddia eden veya bu hissi bizlere veren hocaların dilleri ve üslupları gençleri soğutuyor. Uygun zeminin bulunamıyor oluşunun yanı sıra beyan edilen fikirlere karşı verilen sert tepkiler ve yaftalama çalışmaları gençlerin fikirlerini açıklaması önünde büyük bir engel. Gençler bu sebeple meselelere karşı nötr kalmayı tercih ediyorlar. Bu da bizlerin cevaplarını bulması gereken sorulara çözüm üretmemiz önünde büyük ve aşılması zor bir duvar gibi.

ASIL PROBLEM TÜRKİYE'DE YÜKSEK DİN DİLİ OLMAMASIDIR!

Yeni ve modern zamanlarda ortaya çıkan sorunlara eskimiş, bağlamından koparılmış çözümlerin getirilmesi ve bunun yorgun kavramlarla yapılması ne yazık ki dini bir gereklilik olarak algılanıyor. Popüler din dilinde sorun yok aslında, zira sokaktaki insanın beklediği, aradığı şeyler popüler din dili ile gayet başarılı bir biçimde aktarılabiliyor. Yani bu yönüyle din dilini ve bu dilin temsilcilerini başarılı görebiliriz. Bizim burada eleştirmemiz gereken şey eğitimli kişileri tatmin edebilecek nitelikte yüksek bir din dilinin olmamasıdır.

Okuyan ve belli bir eğitimden geçen kişilerin aradığı şeyin kalitesi de yükseliyor. Yani camide vaaz veren vaiz kitle iletişim araçları vesilesiyle milyonlara seslenince bu eğitimli insanları rahatsız ediyor. Aslında muhtemelen vaizin 1000 yıldır kullandığı dil hiç değişmedi ve bu dil geniş halk kesimlerini tatmin edebilecek nitelikte. Ama bu dil eğitim görmüş kişiye karşı kullanılınca beklenen etkiyi göstermek şöyle dursun olumsuz bir etki oluşturuyor ve tam da burada bir memnuniyetsizlik bir tatminsizlik baş gösteriyor.

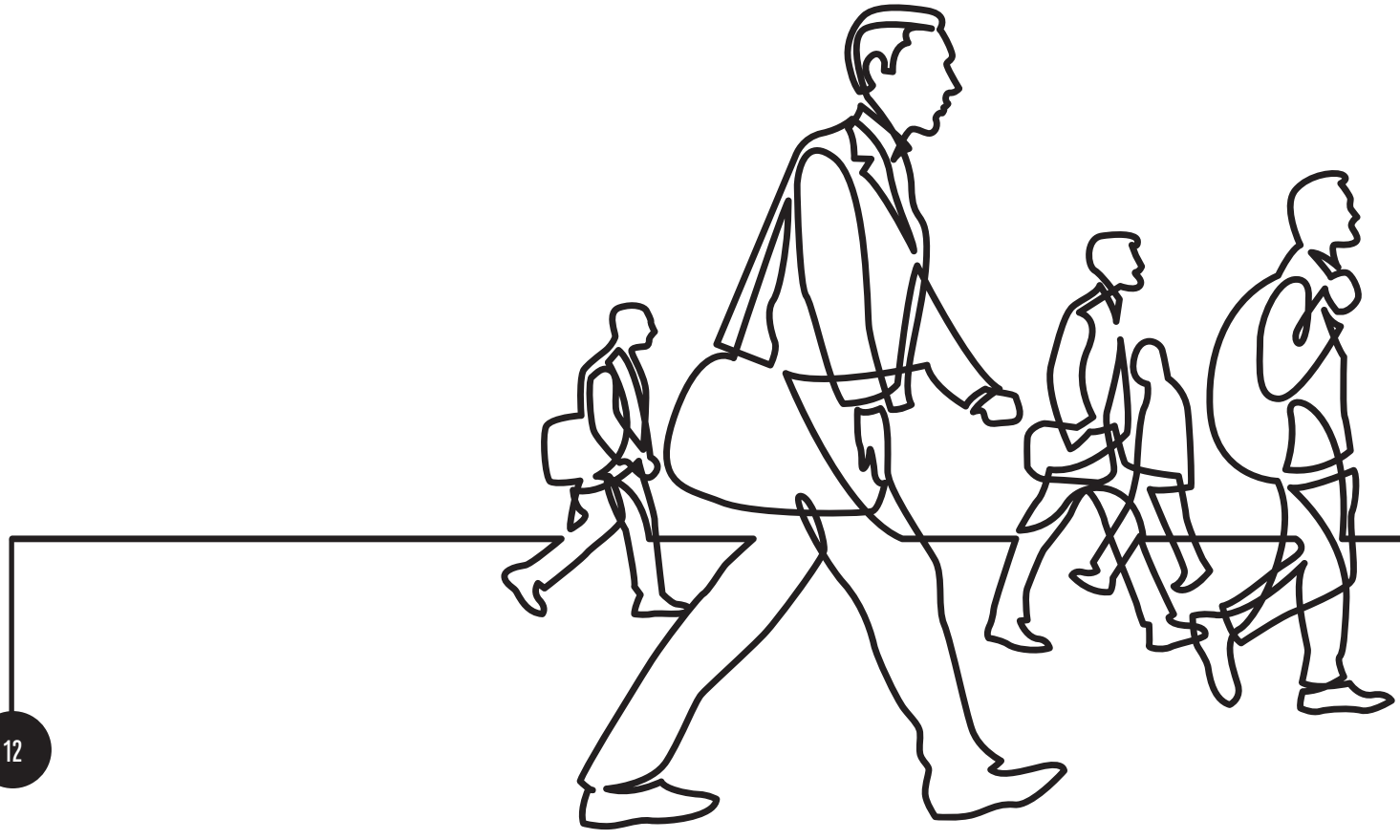
Bir de din dili yüzünden dinden uzaklaştığını söyleyen bir kesim insan da var. Bu güruhun büyük bir çoğunluğu samimi değildir. Zaten dinden uzaklaşmaya bahane arayan kimselerin seviyesiz ve hatalı din dilini öne sürerek söz konusu tavırlarını meşrulaştırma gayreti içinde olmaları çok komiktir. Çünkü biliyoruz ki hakikat arayışında olan bir insanın arayışını hiçbir bahane sekteye uğratamaz.

KELİMELER ÖZENLE SEÇİLMELİ

Her hastaya verilecek reçete farklılık gösterir, Türkiye'deki yaygın din dili, farklılıkları, incelikleri esas almak zorunda, bunu çoğunlukla unutuyoruz. Kelimeler özenle seçilmeli, buna sadece fiziki birlikteliklerde değil tüm dijital mecralarda da çok dikkat etmeliyiz.

ANADOLU'DAN GELEN GENÇLER BÜYÜK ŞEHİRLERDE ÇATIŞMA YAŞAYABİLİYOR

İstanbul, İzmir gibi büyük şehirlere kıyasla Anadolu'da kullanılan din dilinin farklılık gösterdiği ortadadır. Bunda geleneksel ve kültürel ögelerin farklı olması etkili olabilir. Zira Anadolu geleneklerine daha bağlı bir profil çiziyor. İstanbul'da gençler dinle ilgili konularda daha cesur, pervasız, nezaketsiz konuşabiliyorlar, Anadolu'dan gelen öğrenciler büyük-küçük oranlarda kendi içlerinde bir çatışma yaşayabiliyor bu durumdan dolayı. Bu da yer yer gençlerin kalp ve kafa karışıklığına sebebiyet verebiliyor.

TELEVİZYON ŞOV YERİDİR, İLİM DEĞİL!

Bir zamanlar sözlü kültüre tâbiydik ve belagatı güçlü olan kimseler ön plana çıkıyordu. Sonrasında yazının yaygınlaşması ile yazılı kültüre geçildi, sonrasında da dijital kültüre geçtik. Sözlü kültürden yazılı kültüre geçerken bunu eleştiren kimseler dahi birçok yazılı eserler vermişlerdir. Hakeza yazılıdan dijitale geçerken de bu böyle olmuştur. Nasıl güçlü yazılı kaynakları olanlar güçlü kabul ediliyorsa şimdi de güçlü videoları olanlar güçlü kabul ediliyor.

Neil Postman'ın dediği gibi televizyon eğlence temelli bir yerdir. Orada ne yaparsanız yapın işin sonu şova ve eğlenceye bağlanmak zorundadır. Televizyonda şov yapmaya mecbursunuz ve bunu yapmazsanız rağbet görmezsiniz. Bu yüzden popüler din dili de bir çeşit şova dönüşüyor şu an, ilmî temelli ilerlemiyor.

İSLAMİ CAMİADA SUSKUNLUK SARMALI VAR

Gençler dini meselelerde ahkam kesen sözlerden uzak duruyorlar. Dışlanmaktan korkuyorlar. Oluşturulan korku ikliminden dolayı rahat tartışmalar azaldı. Artık dini mevzuları konuşan tartışan kimseler sivillikten uzaklaşıyor. Dinin siyasal hale gelmesi burada bir çıkar ilişkisini de beraberinde getiriyor. Bu çıkarlar dolayısıyla kimi zaman İslami camiada da bir suskunluk sarmalı oluşuyor. İslami tavrın daima hakkaniyetli olması gerekirken her durumda statükoya hizmet etmesi ve mevcut düzenin iyisiyle kötüsüyle muhafazası noktasında eğilim göstermesi hayra alamet değildir.

SİYASET VE DİYANET MESAFESİNİ KORUMALI

Siyaset ve Diyanet ilişkilerinin sağlıklı olmadığı durumlarda camilerin birleştirici vasfı ortadan kalkar, insanlar ve toplum üzerinde ayrıştırıcı etki oluşabilir. Bundan kaçınılması ve bu önemli konuya hassasiyet gösterilmesi gerekir.

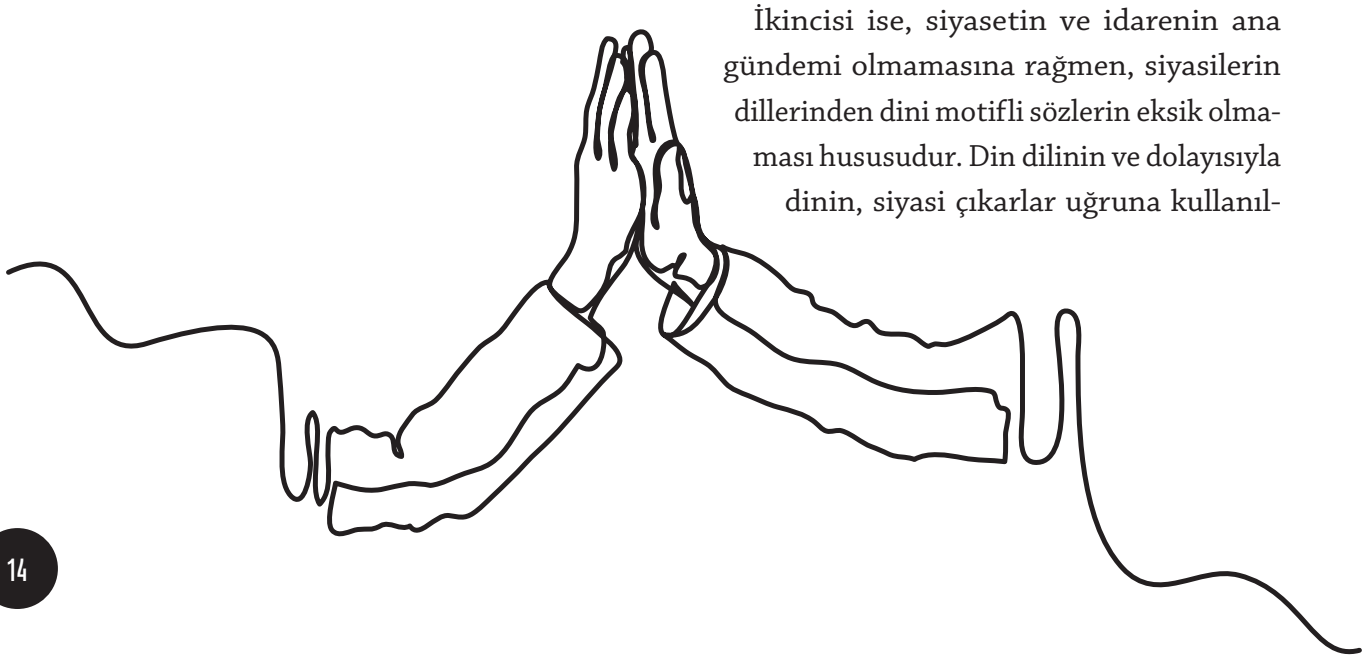
HER İŞİ EHLİNE SORSAK İYİ EDERİZ

Türkiye'de dinî konularda gerçekten önemli meseleler konuşulmuyor, genelde aynı kısır noktalarda takılı kalıyoruz. Mesela birisi size gözüyle ya da kulağıyla ilgili ciddi bir ağrıdan söz etse, mutlaka doktora görünmesini tavsiye edersiniz. Lakin din ile alakalı bir mesele olduğunda, meseleyi ehline/uzmanına yönlendirmeden fetva verme, hüküm koyma yarışına giriyoruz, dinin geniş dünyasını kendi cehaletimiz ve sabırsızlığımız yüzünden daraltıyoruz, problemlerimize sağlıklı çözümler bulamıyoruz.

İTİDALLİ BİR DİN DİLİNE İHTİYAÇ VAR

Din dilindeki değişimi üç farklı husus besliyor. Bunların ilki yaklaşım. Dinî konuları laçka bir biçimde anlatanların zıddı olarak insanlara tahakküm dili ile sert şekilde seslenenler de azımsanamayacak derecede. Din dilinin nasıl itidalli kullanılacağı konusunda ideal modeli bulabilmiş değiliz. Dini laçka bir dille mi konuşacağız yoksa tahakküm kuran bir tonda mı konuşacağız? Dengeli bir üslubun bulunması gerekiyor.

İkincisi ise, siyasetin ve idarenin ana gündemi olmamasına rağmen, siyasilerin dillerinden dini motifli sözlerin eksik olmaması hususudur. Din dilinin ve dolayısıyla dinin, siyasi çıkarlar uğruna kullanıl-

ması birçok genç için "İslam buysa" yaklaşımıyla dinden uzaklaşması sonucunu doğurabiliyor.

Üçüncüsü ise dini kavramları ya da din dilini kullanmaktan uzak duran çok insan var. Türkiye'de İslam'ı konuşmakta özgür olduğumuz düşünülse de birçok ortamda insanlar dinî mevzuları dile getirmekten son derece çekiniyorlar.

ÇEŞİTLİLİK, ÇOK SESLİLİK İYİDİR

Türkiye'deki din dili çeşitliliğinde bir açıdan herhangi bir problem olmadığını, bu konuda hepimize yetecek kadar farklı tarzların ve üslupların bulunduğunu gönül rahatlığıyla vurgulamak lazım. Bir genç, beğenmediği din dilini kolaylıkla bir başkasıyla değiştirebilir, çok seçenek var, alternatif bol.

Din eğitimi temelde aileden gelir, bunu da unutmamak gerekir. Aileden bazı şeyleri erken yaşlarda alırsa insan, daha korunaklı olur, çünkü aradan uzun yıllar da geçse günün sonunda aileden aldıklarımıza geri dönüyoruz.

ANCAK ŞAHSİYETLİ VE MEZİYETLİ İNSANLAR DİN DİLİNİ GÜZELLEŞTİREBİLİR

Din dili meselesini bazı alanlarda güç meselesi ile doğru orantılı olarak düşünmek gerekir. Kimse ezik bir insanın dinini benimsemek, öğrenmek istemez. Kültürü zayıf, ekonomisi kötü, üslubu düşük kimselerin dinine saygı noktasında kimsenin hevesli olmayacağı ortadadır. Yani Türkiye'deki din dilinin gelişmesi ve çokça tartışılıyor olması bir açıdan normaldir, Müslümanların sesi daha çok, daha gür çıkıyor artık.

Peygamber Efendimizin iki Ömer'den birinin İslam'a girmesi için dua etmesi de manidardır, güçlünün masaya oturunca dengeleri değiştireceğini ve böyle güçlü kişilikli ve nitelikli kimselerin bir davanın öncüsü olmasındaki önemi anlatmak hususunda mühim bir örnektir.

İslam'ın din dili, karakteri, şahsiyeti ve birikimi güçlü insanlar tarafından kullanılırsa her açıdan tesiri de fazla olacaktır. İslam'ın güçlü kimselerle temsilinin yanı sıra İslam ülkelerinin güçlü bir alt yapıya da ihtiyacı var. Bunun oluşması da belli bir süreç, gayret gerektiriyor.

www.gencdernegi.org

ULUSLARARASI GENÇ DERNEĞİ